

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.95/2014/4-I. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év április hó 01. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 65 rb. hivatali visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. szeptember 15. napján kihirdetett 43(III.)Kb.405/2014/27. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményét 1 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének (Btk. 305. § c./ pont) minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) évi börtönbüntetésre, a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre súlyosítja.

A halmazati büntetésre történő utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. szeptember 15. napján kihirdetett 43.(III.)Kb.405/2014/27. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki 65 rb. a Btk. 225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettében, ezért - halmazati büntetésül - 6 hónapi börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az eljárás során lefoglalt iratokról.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosításért, mind a börtönbüntetés tartama, mind a próbaidő felemelése érdekében. A vádlott és védője felmentés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.979/2014/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta a tényállás kiegészítését azzal, hogy a vádlott a Btk.459.§ 11/k. pontja alapján az elkövetéskor hivatalis személy volt. Álláspontja szerint a Btk.2.§ (2) bekezdése és a Kúria 4/2013. BK véleménye alapján az elbírálás idején hatályos büntető törvény kedvezőbb a vádlottra nézve, ezért a 2012. évi C. tv. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ennek alapján a vádlott cselekményeit 65 rb. a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének kell minősíteni. A vádlottal szemben súlyosításul a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján magasabb

tartamú börtönbüntetést kell kiszabni, melynek végrehajtását a Btk.85.§-a alapján hosszabb próbaidőre indokolt felfüggeszteni. A helyes rendelkezés a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontján alapszik. A lefokozást a Btk.135.§ (1) bekezdés a) pontja és a Btk.137.§ (2) bekezdése alapozza meg. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében, az elsőfokú ítélet ellen felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítással, a megismert bizonyítékokkal, illetve azok értékelésével. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ügy egy névtelen bejelentés kapcsán indult, amely arra utal, hogy volt olyan személy, akinek tudomása volt a cselekményről, a központi nyilvántartásokból történő jogellenes lekérdezésekről, és ez a személy a vádlottat jelentette fel. Utalt továbbá arra, hogy az ítéletben felsorolt 65 esetből csak mintegy 35 eset sorolható a **vádlott** által a ... Kft. megbízásából végzett követelés-érvényesítési tevékenység körébe. Hivatkozott védencének azon védekezésére, hogy a központi nyilvántartás adatai más úton - a bankok révén - is megszerezhetőek voltak, és ezek után irreális kockázatvállalás lett volna az, hogy saját kódjával, nyomon követhetően, jogellenesen kérjen le adatokat a saját gépéről. Hivatkozott arra, hogy védence meg is jelölt olyan személyeket, akik a cselekményeket elkövették, hiszen a ... Kft. megbízásából ugyanazt az adósságbehajtó tevékenységet végezték. Bejárásuk volt a vádlotthoz, a számítógépét szívésségi alapon használták, és nem jelenthetett gondot számukra, hogy ismerjék a kódját. Elgondolkodtató az is, hogy nem kizárólag a vádlotti számítógépről történt lekérdezés, hanem az egymás közelében lévő négy gépről, amely inkább cáfolja a vádlotti elkövetésre vont következtetést. Utalt arra, hogy az általa felsorolt, tanúkként kihallgatott potenciális elkövetők az üzleti tevékenység kapcsán egyben konkurensei is voltak a vádlottnak, és könnyen lehet, hogy a feljelentés is ebből a személyi körből származott. Kifogásolta a védő, hogy az elsőfokú bíróság olyan időszakra történő lekérdezések tekintetében is megállapította védence bűnösségét, amikor ő ténylegesen több napos továbbképzésen vidéken tartózkodott. A vádlott vidéki tartózkodását pedig több tanú, illetve jelenléti ív is megerősítette. Végül arra hivatkozott, hogy az ügyben tanúként kihallgatott informatikus rendszergazda, bár határozottan azt állította, hogy a rendőrségi rendszerbe kívülről nem lehet bejutni, csak felhasználói névvel, és jelszóval lehet a megfelelő adatokhoz hozzájutni, azonban végül elismerte az IP-cím klónozásának lehetőségét, amely mégis csak lehetőséget biztosít a rendes út megkerülésére. Ezzel kapcsolatban kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a számítástechnikai szakértő kirendelésére irányuló indítványt elutasította. A védő kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be.352.§ (1) bekezdés d) pontja alapján megalapozatlan, helytelen következtetéseket tartalmaz, amely azonban a Be.352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján korrigálható, a megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására lehetőség van, és ennek alapján védence felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz, és úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt.

A katonai ügyész, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú katonai tanácsnak a 2014. szeptember 15-i tárgyalási napról készített tárgyalási jegyzőkönyve nem tartalmaz sem kérdést, sem

választ abban a tekintetben, hogy felmerült-e a korábbi, 2014. június 18-i jegyzőkönyv ismertetése. Nem állapítható meg tehát, hogy a katonai tanács betartotta-e a Be.287.§ (5) bekezdésében írt rendelkezést. Megállapítható azonban, az is, hogy ez a körülmény nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására. A törvényszék katonai tanácsa az egyéb eljárási szabályokat megállapíthatóan betartotta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Utalt arra, hogy ismerősei, akik bejáratosak voltak a munkahelyére, hozzáférhettek az adatokhoz, azokat az ő nevében, kódjával lekérhették. Hivatkozott továbbá arra, hogy neki nem állt érdekében a saját kódjával lekérdezni ezeket az adatokat. Védekezése szerint pedig, olyan időben is történtek lekérdezések, amikor ő egyébként továbbképzésen volt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben terhelő történeti tényállást állapított meg. A katonai tanács igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során számos tanút hallgatott ki, és több okiratot tett a bizonyítás anyagává. Ítélete 8. oldal elejétől a 12. oldal végéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A védelem azon védekezését, hogy esetleg klónozott IP-címről hajtottak végre hivatali munkaidőben, a vádlott belépési kódjával és jelszavával lekérdezést, cáfolta **tanúl** rendszergazda tanúvallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, továbbá az elsőfokú bíróságnak azon helyes ténybeli következtetései, amelyek az egyes lekérdezések időpontjához, illetve a folyamat tartamához kapcsolódnak. Az a vádlotti védekezés, hogy a munkahelyére bejáró ismerősei, akik egyébként a munkahelyén időnként a számítógépet is használták, kértek volna le adatot a vádlott belépési kódjával és jelszavával szintén megcáfolást nyert az érintett személyek kihallgatásával, tanúvallomásaik tartalmával. A csopaki szakmai továbbképzés kapcsán a vádlott volt kollégái alapvetően a vádlottnak a továbbképzésen való jelenlétét megerősítő tartalmú vallomást tettek, azonban éppen ezen vallomások részletes tartalma, a beszerzett okirati bizonyítékok, valamint az erre az időtartamra eső lekérdezésekre vonatkozó okirati bizonyítékok bizonyították azt, hogy a vádlottnak lehetősége volt a továbbképzés ideje alatt a délutáni órákban a munkahelyén lekérdezéseket végezni a központi nyilvántartásból. Ezen túlmenően a vádlott felesége vallomásának kivételével a további kihallgatott tanúk vallomásai, valamint az egyéb - alapvetően okirati - bizonyítékok szintén a vádlott védekezéssel szemben a terhelő történeti tényállást alapozták meg.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárás folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható, továbbá az is, hogy az elsőfokú katonai tanács teljeskörű bizonyítást folytatott le, az általa megismert bizonyítékokat megfelelően értékelte, tehát eredménnyel a tényállás megalapozatlanságára sem lehet hivatkozni. A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen a keresztül a vádlott felmentésére irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmények jogi minősítését illetően. Az elsőfokú bíróság az ítéletében - a vádban írtakkal azonos módon - 65 rb. az 1978. évi IV. tv. szerinti 225.§-ba ütköző

hivatali visszaélés büntetében állapította meg a vádlott bűnösségét. Hivatali visszaélés esetén a cselekmények rendbelisége a jogellenes kapcsolatok számához igazodik. A jelen ügyben lefolytatott bizonyítás alapján nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a vádlott a lekérdezéseket, azért végezte volna, hogy ezzel másoknak jogtalan előnyt, vagy hátrányt szerezzen, tehát, hogy ennek kapcsán más személyekkel jogellenes kapcsolatot alakított volna ki. A jelen tényállás alapján csak az állapítható, hogy a vádlott a saját érdekkörében, a saját érdekében hivatali helyzetével egyébként visszaélve végzett 65 esetben lekérdezést a központi nyilvántartásokból. A jogtalan előny éppen a vádlottnál jelentkezett. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlott cselekményét 1 rb. a Btk.305.§ c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetéként minősítette, mivel a folytatólagosság törvényi előfeltételei fennállnak.

A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanácstól eltérően az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a 2012. évi C. tv.-nek a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése a vádlottra nézve kedvezőbb. Erre a körülményre utal az, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy egyébként az 1978. évi IV. tv. rendelkezéseit alkalmazta, az ítélet rendelkezései között a 2012. évi C. tv.-ben található szabálynak megfelelő rendelkezést tüntetett fel a feltételes szabadságra bocsátás tekintetében.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során alapvetően helytállóan tárta fel az enyhítő és súlyosító körülményeket. A megváltozott jogi minősítésre figyelemmel azonban a súlyosító körülmények között a többszörös halmazat helyett a folytatólagosságot kell feltüntetni. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a cselekmények tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokának figyelemmel vele szemben börtönbüntetést szabott, és a vádlott eddigi hibátlan életvezetésére figyelemmel törvényes annak próbaidőre történő felfüggesztése is. A folytatólagosságon belüli cselekmények számára figyelemmel azonban alapos az ügyészségnek a súlyosításra irányuló fellebbezése, valamint a fellebbviteli ügyészségnek a súlyosításra irányuló indítványa. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 évi börtönbüntetésre, míg a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 2 évre súlyosította. Helyesen döntött a törvényszék katonai tanácsa akkor is, amikor a vádlottal szemben a legsúlyosabb katonai büntetést szabta ki, megállapítva, hogy a rendfokozat viselésére nem méltó. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezek a büntetések megfelelően szolgálják a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A megváltozott jogi minősítésre figyelemmel a másodfokú bíróság a halmazati büntetésre történő utalást mellőzte. Egyben megállapítja, hogy a börtönbüntetés kiszabása a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontján, a próbaidőre történő felfüggesztés a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdéseiben, a lefokozás a Btk.135.§ (1) bekezdése a) pontján és a 137.§-án, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó tartalmában helyes rendelkezés, a Btk.38.§ (2) bekezdés a) pontján alapszik.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. április 01.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2015. április 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke